

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer
csütörtökön és vasárnap.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő szállása:
Szinház-utca 404. szám.

NEMERÉ.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért,
vagy annak helyéért 4 kr.
(1—10 sornyi hirdetés ára
mindig 40 kr.) — Bélyegdíj
minden ígatáskor 30 kr. —
Nagyobb hirdetéseknel alku
szerint. — Hirdetések fölvé-
tetnek a szerkesztőségénél.

Kézdi-Vásárhely. 1872. január 18.

Ismét egy levél. No ez igen sok gondolja magában a t. szerkesztő ur, ily süri levelezés csak kinozza a szerkesztőt; a jóból is igen sok, hát még ily gyarlóságokból.*)

Ne ijedjen meg t. szerkesztő ur, tudja hogy magyarok vagyunk, s nálunk csak a kezdet ily heves, azután mikor a kitartás és akarat — erő kifejezése következnék, ez szépen ellobog mint a szalmatüz, s ott vagyunk a kényelmes „far niente“-nél.

Ez előtt évekkkel alakult volt nálunk műkedvellő előadásokra társulat; nagy hévvel kezdtük meg, évtizedeket ígértünk vala életének, és egy évig alig tartott élete után szépen kialudt mint a szalmatüz.

Ezután alakult „zenekör“; nagy buzgalommal karolta fel városunk ifjusága, s rövid ideig adott is életjelt, azután csakhamar ellobogott mint a szalmatüz.

Ezután egy „önképző kör“ alakult; ma már alig van hire, pora, ellobogott mint a szalmatüz.

Előbb kellett volna megemlítenem, hogy a tüntetések korában, midőn Szechenyi ünnepélyt tartottunk, a néhai jeles hazafi, gróf Bethlen Farkas felhívása folytán adakoztunk volt szép összegecskét a végre, hogy városunkban egy szerény Szechenyi emlékoszlop állíttassék. Ennek ide — tova 12 esztendeje, és az oszlopot hasztalan keressük Kézdi Vásárhely piacznán.

Hogy mi történt az akkor összegyűlt pénzzel, arról a hírlapok utján hasztalan keresünk számadást, még emlékeztet se történt róla. Ellobogott-e ez is, — miután az összegyűjtött pénz éghető anyag, bankó volt, mint a szalmatüz, vagy a gyertya füst? Azt már csakugyan igen jó lenne tudni, mivel igen sok derék, buzgó székely hazafi erszényét érdeklí. Lesz-e valaha Szechenyi oszlop városunkban, vagy az adakozók akkori lajstroma szerint visz-

*) Nem gondoljuk, sőt nagyon is szükségesnek véljük egy olyan városnak mint Kézdi-Vásárhely, politikai és társadalmi életét minél gyakoribb levelek által ismertetni.
Szerk.

sza adatik-e kinek-kinek beadott fillére, vagy valami más jótékony célra fordított-e ezen szép összeg: azt tudni igen jó lenne, s az illetőknek hazafi kötelemök lenne erről a közönséget a nyilvánosság utján hírlapilag tudatni.

Még sok más ilyen szalmatüztől irhatnék, mert az ilyennek bővében vagyunk nálunk mint Sepsi Szent-Györgyön, hol szalmatüz lett a „dalárda“, tán a kisegítő pénztár egyeslet, ugyszintén a leendő nagy takarékpénztár, s ezeknél talán sokkal nagyobb szalmatüz lett a két év előtt felállítani szándékozott „műgazdasági tanintézet“ a népnevelés és gazdaság tetemes nagy kárára. De ezuttal más korra hagyom a további szalmatüz lobogását, s írok még egy pár sort a szini előadásokról.

Kedves élvezetet nyújtott a közönségnek a „Nők az alkotmányban“, „Kicsapott diákok“, „Korona és vérpad“, „Lázár a pásztor“, „Szent-góli vadászok“, „Toldi Miklós“, „Angyal és Démon.“ Mindezen darabokban köztetszéssel játszottak Tóth Jenő és Mártonné, ugyszintén Márton az öreg szerepekben. E három tagja a társaságnak igen szép reményekre jogosít a jövőre. Különösen Tóth Jenő és Mártonné a dramai előadásokban, valamint népszínmű és vigjátékokban közmegelegedéssel játszanak, taps és kihívásban részesülnek mindannyiszor. Szép, tiszta csengő hangjok a szívhöz szól; jól átgondolt előadásuk gyönyört okoz, s épen ezért a közönség elég melegen is pártolja a társulatot, kivált az utolsó előadások alatt.

C s e v e g ő.

A „Kronstädter Zeitung“ 12 száma lefordítja a „Nemeréből“ a törvényszék hivatalos nyelvről s utóbb a brassóvidéki képviselőlet azon határozatáról, hogy magyar jegyzőkönyvet nem vezet, — szóló cikkeket; ezáfolatul erre nem szól egy szót is, sőt azt mondja, hogy ő hallgat, miután a Nemeré egy más cikkben kijelentette, hogy nem akarunk magyarosítani. Minden hallgatása mellett azonban nem állja meg, hogy egy gyanúsítás által ugye ne tüntesse föl, mintha említett cikkeink törekvése valamely erőszakos magyarosítás volna.

Mi nagyon szeretnénk valahára tisztességes elvharezt látni a „Kronstädter“ részéről; azért fölkerjük, hogy ha említett cikkeink nem tetszenek, ne hallgasson; hanem szóljon szabadon, becsületesen és érvekkel; mutassa ki, hogy mennyiben találja fölállított elméletünket akár törvénytelennek, akár jogtalanak, akár méltánytalannak.

Mindaddig azonban, a míg észszerű ezáfolat helyett bizalmatlanság terjesztésére használja föl a szükségszerű állami fejlődés jelenségeit, — mindaddig nem tarthatjuk őt tisztességes ellenfélnek, sem állami szerveződsünk őszinte hívének. —

Politikai szemle.

A politikai események hullámozása a mily csendes volt ezelőtt egy pár nappal, ma ép annyira felkorbácsolt. A táviratok nagy horde-rejű változásokról beszélnek politikai körök-ből. Franciaország az különösen, mely a variatiónak annyira kedvelője. A nemzetgyűlés 20-iki ülésében felolvasatott Thiers üzenete, melyben tudatja saját magának és minisztereinek lemondását.

E lépésre azon körülmény folytán határozhatta el magát, mert látja, hogy nem tudja legyőzni azon akadályokat, melyek a nyerstermények megadóztatását illetőleg utjába gördítettnek. Ha ez bekövetkezik, Franciaországban a pártküzdelem minden ponton a legnagyobb mérvben fogja magát előtérbe tolni s kétségkivül Thiers nagyot hibázik, midőn ezt tudva, az országot újabb zavarba sodorja csupa kicsinyes érzékenykedésből.

A parlamenti klubok azon véleményben vannak, hogy miután a fennforgó differentiak tisztán gazdaságiak és nem politikaiak: Thiers lemondása nem fogadható el. A minisztertanács,

TÁRCZA.

A magyar kaszinóbál.

(Január 20.)

Hogy ne himezzük sokáig a szót, kimondjuk, miszerint ilyen fényesen sikerült bált még keveset láttak a brassói redout termék. Ott volt az egész világ — a mint mondani szokták, — és pedig a szép világ és előkelő világ nagy számmal. Magyarok és románok legelőkelőbb körei mind megjelentek, a szépség sem képviselhetette szebben volna magát, és az elegancia is — városunk köréhez mérten — teljes fényében ragyogott.

A türelmetlen ifjuság alig várta a taktust a sormagyarra, mert a szép előkészületek alatt a talpak jó formán neki tüzesedtek.

A vidámság, élénkség elpusztíthatatlan volt kezdettől mind végig.

A mi ezen bál iránt már jó előre felcsigázta a kedélyeket és az általános érdekeltséget: a „körtmagyar“, a lehető legszebben sikerült. Nem vélünk nagyot mondani, ha azt nyilvánítjuk, hogy e körtmagyar az idej — akár végig is mehetünk valamennyi farsangon a mit a kalendariumok eddig elő kimutattak — farsangon széles e hazában páratlan volt. Biz ugy! Brassóvárosa ha sok egyében tudott unicumot fel mutatni, ugy itt is igen. E nemzeti táncunkat románok és görögök ép ugy táncolták mint mi magyarok. Már előre szép volt látni mily érdekeltséggel tanulták be románok és görögök a körtmagyart, hogy velünk együtt vigadjanak.

De mi sem maradtunk ám adások. Eddig csak láttuk és gyönyörködtünk a román nemzeti táncban (románka) hanem most bele diktáltuk lábainkba és csak ugy táncoltuk mint akár Giczi Popp.

Vajha megezáfolna vagy egy báltudósító és mutatná

ki, hogy a hazánkba divó nemzetiségi válfalat annyira le-döntötték mint mi brassaik. Addig azonban hiven ragaszkodom ahhoz a mit kimondtam, hogy a brassai magyar kaszinóbál páratlan volt széles e hazában.

Ha nagyobb városok példája szerint hiányzott is a vörös bársony emelvény zöld bokrokkal és disznóvénnyekkel ékesítve a bálanya számára, és akár ha a bálanya hiányzott is, vagy a verenda pamlagai a fesztelen susogások és bizalmas ismerkedésekre: mindazt pótolta a leplezetlen összhangzat, mely két nemzetnek — a magyarok és románok benső egyesülésének ajabb nyilvánulása volt.

Merem állítani, hogy a farsang idej elite bálaiban a magyar birodalomban magyar női ruhát nem igen hordtak. Nálunk — abban a városban, mit maig is sokan szász városnak hisznek — azt is viseltek. Tisztelettel kell fel-említenem azon honleányoknak nevét, kik díszes nemzeti ruhában jelentek meg, bálunk díszének emelésére. Ilyenek voltak: Réthi Lajosné, Kenyeres Adolfné, Temesvári Antalné urnök és Molnár Mari kisasszony. Nem mellőzhetjük megemlíteni a magyar ruha mellett a sok izlés teljes tunikát és a csint a legtöbb női toilletben; de megbocsátanak a szépek, ha névszerint nem említhetjük meg, mert valóban az egész bál összbnyomása alatt alig tudunk kiválogatni egyeseket. Ugy jártunk mint a ki nem látja az erdőtől a fát. A fehér georginás rendezőségnek ugyancsak volt baja, ha egy kis tért akart szorítani a tánczóloknak.

A bál kivilágos viradtig azzal a fesztelenséggel folyt, mely a magyar kaszinó báloknak ösidőktől fogva jellemvonása. Ezen bál az, melyben legkevésbbé sem érezhető a mulató osztályok elkülönöttsége. Ez idej pedig nemcsak az eddigi mulató osztályokat, hanem különböző nemzetiségeket hozott közel, és egyenlőnek éreztetett mindenkit egymással. Katona körökből meg kell említenünk Dobler gyalogsági ezredet, Moricz Sándor honvéd-alezredet, Wesselka huszár őrnagyot és Kabos Károly őrnagyot; ugy szintén az egész tisztikart mindhárom ezredtől.

Meg lehetett elégedve itt mindenki, még a pénztárnok is. A bál szép sikeréhez nagyban járult a fáradhatlan gazdának és a rendező bizottságnak tapintatos működése, mely nem mulasztott el semmit, a mi bál jó nevének és emlé-kénk megőrzéséhez szükséges.

Végül nem mulaszthatjuk el őszinte köszönetünket ne nyilvánítani — a magyar kaszinó nevében — azon román és görög polgártársainknak, kik e bálba való számos megjelenésükkel is újabb jelét adták kendőzetlen hazafi törekvésüknek, és bennünk erősítették a meggyőződést, hogy egyek vagyunk.

Képzleteti utazás a világűrben.

(Vége.)

Valóban lehetséges ez; hanem az már lehetetlenség volna, hogy őket ilyenekül felismerjük, ha mindjárt előtünk megjelenének is. Semmikép sem beszélhetnénk velök, minthogy légnélkül nincs hang sem, s minthogy ily módon valószínűleg fülök is hiányozna; még az sem érne semmit ha talán egy pár ballon levegőt vinnék is magunkkal a tenger fenekére alászálló búvárokként.

Ezen holdlakóknak tehát szaglások is hiányzik, miután légneműrészt nélkül nem létezhetik az, s a mi nem gázalaku az szagtalan.

Miután azonban gáznélkül semminemű folyadék sem létezhetik, ugy bevégzett tény, mikép a holdemberek izlelni sem képesek a mi értelmünk szerint; mert csak azt izlelhetjük, mit nyelvünk szájmrigyeink közreműködésével folyadékká dolgozott föl. Hol pedig ily folyadék hiányzik, ott szó sem lehet izről.

Hiányozván eszerint a holdlakók izlése, ugy valószínűleg nyelvük sincs, és nem lévén levegőjük, hiányzik tüdőjük, sőt mi több szájuk is. Nem rendelkezvén ők folyadékkal: vére sem számíthatunk; ha már vére hiányzik, ugy nem lehet szívök sem, egy szívtelen emberrel pedig ugyancsak kevésre mehetünk.

a parlamenti klubok elnökei naponta üléseznek, hogy újabb kiengesztelési módokról tanácskozzanak, s beszéljék le Thierst szándékáról, ennek nem sikerültével pedig vizsgálják meg mi lenne a teendő.

A francia közönség roppant izgatott a nyers termények megadóztatása miatt. Valóságos népvándorlás történik Versaillesba; a küldöttségek mindenfelől tömegesen érkeznek, kérények sok ezer aláírással ellátva jönnek a nemzetgyűléshez, hogy a nyerstermékek megadóztatása ellen tiltakozzanak. Főleg a déli bortermelő vidékek félnek ezen védvámi intézkedéstől, mely másik oldalát képezi a kiviteli vá-mok felemelésének.

A török kormány feledve keletet igyekszik a nyugattal versenyezni. Közlebről szervezettek első folyamodású bíróságok, s az új törvényssékek már rendezve vannak s működésüket a napokban megkezdik.

Három bíró közül egy keresztyén. A nyugdíj s rendelkezés alatt lévőkre vonatkozó díjak méltányosan vannak megállapítva s egy alap által fedeztetnek, mely a hivatalnokok fizetéséből levont 5 százalékból alapított.

A bécsi lapok legnagyobb része elismeréssel fogadja a magyar kormány azon rendszabályát, melynek folytán a horváth országgyűlés feloszlatott.

Az alkotmány bizottság január 20-iki ülésében a miniszterelnök Pickert azon kérdésére, hogy minő állást foglal el a kormány a galicziai képviselők indítványával szemben, — oda nyilatkozott, hogy lehetetlen a galicziai határozatokat egészben és általában elfogadni. Ezen alapon az államban állam fogna alakulni, a mit a benső és külső viszonyok miatt kerülni kell. —

Azonban a kormány — mint ezt már a trónbeszéd jelzé — hajlandó leend minden oly engedményekhez járulni, melyek a birodalom egységével és hatalmi állásával összeférnek. A miniszterelnök azt mondá továbbá, hogy a múlt évben idevonatkozólag tett javaslatok alapul szolgálhatnának a további alkudozásokra.

A kormány az alkotmánybizottság előterjesztését is behatólag megbirálandja és már a bizottságban felvilágosítást adand minden egyes pontra nézve a maga álláspontja iránt. —

Zybliekiewicz egy további kérdésére kinyilatkozatá a miniszterelnök, hogy a kormány ohajtja a teljes parlament helyreállítását, és azt hiszi: ezt a kényszer választási törvény által is elérhetend; — ha ez el fog éretni, az esetben semmi sem áll utjában a galicziai kérdés vég-

leges megoldásának, s ekkor eljövend végre azon idő, midőn a közvetlen választások által meg lehet szabadítani a bir. tanácsot a tartománygyűlésektől.

A lefolyt francia háborúban „Le Moniteur de l'Amee“ 60-dik mult évi száma szerint 11 tábornok hadosztályparancsnok — és 25 tábornok-dandár parancsnok azaz az összes tábornoki állomány egy tizedrésze esett el.

„La Republique française“ 29—34 számaiban Thiersnek a hadszervezésre vonatkozó beszédét élesen ostromozza, többek közt mondja: hogy a közvéleménnyel, mely az általános hadkötelezettség elvét feltétlenül magáévá tette, ily módon szembe szállani, igen különös. — Továbbá:

Habár a kamarák a császárság idején szórakozást leltek abban, hogy Randon és Niel által valótlan számokat mutattattak be maguknak, a mostani komoly időben afféle eljárás nem türeendő.

A francia hadügyminiszter egy rendeletet tesz közzé, mely szerint bármily tartalmu katonai irodalmi munkák csak akkor tétethetnek közzé, ha a nevezett ministerium cenzuráján mentek keresztül. Ezen rendelet folytán az idézett lap méltányos recriminációknak ad kifejezést midőn régebbi munkák, reflexiók és kritikák sat. közzé tételét, sőt a szervezésnél felhasználásra ajánlja.

No de az nálunk is ugy volt 1866-ban, — hisz az osztrák hadseregnek a Duna melletti összpontosítása és a főparancsnokságnak Albrecht főherceg általi átvétele után azonnal jött egy kemény tiszti parancs, mely a lefolyt hadi események megbeszélgetését szigoruan tiltotta; nos aztán emlékezzünk Bartels alezredesnek annyi feltűnést és részvét nyilatkozatot költött sajtó perére.

Magyarok új éve Bukarestben.

Január 13-ika, mint tudjuk az ó-hitüeknél új év első napja. A szokásos új évi üdvözlések itt e napon történnek, egyaránt minden nemzetiség és a rom. kath. felekezetet kivéve minden többi felekezet tagjai közt. Magyar testvéreink is tehát e napot ünneplik, és pedig az ünneplés ama legszebb nemével, mely nem ismer korlátokat nemzetiség és felekezet közt. Reformatus, lutheranus és unitárius magyarjaink egy templomban, a reformatusokéban ülék meg az idei jan. 13-iki új évet. A válaszfalat, melyet nálunk a felekezetiesség von, és a mely az eröket forgácsolja, nálók ledöntötte azon tudat, hogy távol a hazától csak egyesített erő és váltetett közreműködés tarthatja fel hitüket.

Az összhangzat, melyet e napon a reformatusok templomában találunk a különböző felekezetek között, a mig egyfelől gyönyörködtetett, másfelől önkénytelenül ébresztette bennem e gondolatot: vajha nálunk is annyi korlátot a felekezetek ne ismernének.

A magyarokat máskülönb a nemzetiségi öntudat, hogy ők magyarok, gyűjté e templomba, mert magyar egyházi istentisztelet Bukarestben csak itt tartatik. Magyar

Egy embert zsebre rakni s azzal tovább szaladni, valóban kicsiség, mert itt az egész „teremtés ura“ csak 20 fontnyi nehézségüvé válnék. Hegyeket megmászni csak tréfa, de a mi a járást illeti fájdalommal tudathatjuk, hogy lábaink sokkal rövidebbek mintsem kedvünk szerinti nagy lépéseket tehetnénk velök. A legnagyobb könnyúséggel ugorjuk át a 20 lábnyi széles mélységeket, szaladva pedig csaknem lebegni látszunk; ha nem volnának oly mérhetetlen magas hegyek, ugy pár nap alatt a hold egyik szegletéről a másikig rohanhatnánk.

Ily körülmények közt persze azt képzelhetné valaki, hogy ide fönn mennyei élet folyhatna. Tagjainkat hat szorta könnyebben mozgathatva mint lenn a föld felületén, ugy az következnek belöle, hogy mi egy nap alatt hat annyit végezhetnénk mint földi pályánkon, s eszerint lehetőleg hatszor kevesebb nyugalom meg álmat szükségelnénk magunk erősítésére. Azonban mint mindennek a világon árnyoldala is megvan, ugy itt sem hiányozhatik az. Mit használ nekünk, ha a holdvonzása hatszorta kevesebb nehézségüvé is teszen mint a földé, s eszerint munkaságunkat is ugyanannyiszorta növeszti, ha a nap a holdon két egész hétig tart, s így a munkaidő tizennégyszerte hosszabb mint a földön.

Két hétig?

Valóban, telyes két hétig, sőt még azonfölül 18 órával többet. A hold voltaképen, (miről itt tökéletes meggyőződést szerezhettünk) nem fordul minden 24 órában tengelye körül. S ha ép nagy kedvünk volna, még azt is állithatjuk: hogy nem is forog. A mint már régebb óta tudjuk, körülbelül egy hónap alatt kerüli meg a hold a földet, melynek hü kisérője marad. Ezen szaladgálásban, a hold mindég csak egyik felét fordítja a föld felé; hogy mily formán nézhet ki a másik része, azt még egy emberfia sem bírta meglátni, s e tekintetben hasonlíthatnám azon nagy urak alázatos szolgálóihoz, kik uraik felé mindég arcczal fordulnak.

pap csak egy van, a reformatusoké. A ferenczrendi barátoknál van ugyan még egy pap, a ki rontja nyelvünket, s a jó akarat se hiányzik nála magyarul beszélni, csakhogy rendesen ellenkezőleg beszél, mint a hogy ő képzei. Plujesten is olyan papok van a katolikusoknak, hogy egy hivével se értekezhetik ha az olaszul nem tud. Hogy ezek mikép térítnek, és a missiónak mi eredménye van, azt ily alözmények után könnyü kitalálni. — Hagyjuk azt, és most nézzük meg magyar testvéreink társadalmi életét.

Társadalmi életükben a kapocs, mely oly szorosan fűzi össze: a „Hunnia“. Ez a gyűlpont, ez az élető szellem, a magyarr kaszinó.

Évi nagy gyűléstüket, illetőleg nemzeti létők fennállásának évfordulóját e napon — jan. 13-ikán — ünneplték. Számat adtak önmaguknak a mult év eseményeiről, mit Nagy István egyleti elnök tolmácsolt igen meleg szavakban.

Öröm volt nekem látni előhaladásukat ugy a szellemi mint anyagi téren. Minden nevezetesebb honi lapjainkat bírják, van több száz kötetre menő könyvtárak, és készpénzben 70 darab aranyuk.

A „Hunnia“-án kívül van még egy nevezetes egyletük: a „halotti társulat“. E társulat az emberbaráti szeretet legszebb eredménye. Célja elhalt honfi társaink tisztességes eltemetése, és különösen a szegényebb sorsuak eltemetéséről gondoskodás, mi által kikerülik azt, hogy idegeneknél kolduljanak szegény sorsu magyarjaink eltemetésére.

E társulatnak 315 tagja van, mely két osztályra van különítve. Első osztályu tagért fizet a társulat 320 lit. (10 arany) másod osztályu tagért 80 lit. (2½ aranyat). E jótékony egylet vagyonilag annyira előrehaladt, hogy jelenben . . . 834 arannyal rendelkezik. Ez összeget most felhasználják igen czélszerűen egymás segélyezésére is. Az egyleti pénztárból kellő biztosítás mellett mindig adnak pénzt ki, és ezáltal megmentik magukat az uszorásoktól.

Buzgó törekvésüket mutatja újabban tervelt céljok, melyszerint az egylet részére saját házat kívánnak vásárolni, hogy abba helyezték el egyletüket és alapítsanak oda iskolát.

Csak előre, ne lankadjanak buzgó törekvésükben, nemes céljokon a biztos siker, ha nem ma vagy holnap a de biztosan eljövend.

Elismeréssel kell kiemelnem azon honfitársaink nevét, kik magyar testvéreink érdekeinek emelésében kifaradhatlan tevékenyek. Ilyenek: Nagy István egyleti elnök, Szabó Albert alelnök, Teleki Samu pénztárnok, Vizi Dénes jegyző.

Kászoni István.

Román lapszemle.

Az „Albina“ 2-ik számában teljes megelégedését és örömet fejezi ki a felett, hogy a „Pesti Napló“ határozottan mutatta ki, miszerint a horvátokkal sehogy sem állanak jól a dolgok, mert az ellenzék — mely többségben van — híven ragaszkodik az 1871. szept. 20-iki mani-

Miglen a föld naponta kereken megfordul, s így a hold által minden részében látható, az utóbbi olyaténkép sétálja körül a földet, mintha poznára volna felszúrva, s csak egyik felét engedi megszemlélni a földlakók által. Így azon nagy kényelmetlenségre van utalva, hogy körutját teljesen be kell végeznie a föld körül, ha azt akarja, hogy a nap minden részeit megvilágítsa, s miután ez 29½ nap alatt történhetik csak meg, ugy egy nap és egy éj a holdon együttesen oly hosszú mint nálunk földlakóknál 29 nap. — Ez pedig bizony uralmas!

Egy 14 nap és 18 órából álló napot még csak valahogy eltűrnénk; hanem egy ép oly hosszú éjet, oly helyen, hol sem színház, sem álarozosbál, sem hangverseny, sőt még egy egyszerű sörcsarnok sem létezik, már képtelenség volna kiállani.

Mitevők leszünk mégis ily hosszú éjen át? Nos hát ábrándozunk! ha nem is ép ugy mint az „ézelgős“ emberek holdfénynél, miután ép azon vagyunk; de ezt kárpotolja a „földvilága“, mely valóban nem kellemetlen. Sőt ellenkezőleg, nagyszerü isteni látvány! Ha éj van a holdon: nap és föld között állunk, és utóbbit a legdicsőbb napvilágításba látjuk ragyogni. A földteke innen nézve 14 szerte nagyobbak látszik mint oda lenn a hold. Amellett egy hosszú holdéj alatt a föld 14-szer fordul meg tengelye körül, melyet innen nézve, mint egy szeliden világító hatalmas égitest tünik föl, s sokkal pompásabb látványt nyújt a napnál. (Bernstein után.)

A fordító azonban nem érezvén magában elég hivatottságot egy „ábrándozó társulat“ alapításával próbálni meg neve hallhatatlanságát, s többre besülvén olvasói értelmét, is mintsem, hogy a képzelődés phantomait válassza ki részükre: köszönetet mond azok figyelméért kik még idáig sem átalották e különben tudományos jelentőséggel bíró cikket olvasni, s egy újabb találkozásig is szerencsét kíván a „Nemerének“. **H i d v é g i N e t t i.**

Hanem legalább nap — és csillagfény bőségesen lévén, nézzünk körül vajjon nem találunk-e oly lényt, melynek szome, vagy valami ezt pótló szerve volna? Fáradságunk hasztalan történt, mert jól tudhatjuk még a földről, hogy minden állat s emberi szem csak a benne levő folyadék közvetítésével fogékony a világosságra; s a tapasztalás már megtanított, hogy a világosság befolyását érvényesíti a növények s más éttetlen szemnélküli lényeken is. E szerint a világosság után legkevésbé sem következethetünk „szemes“ lényekre.

Miután nincs szájuk, szemük, orruk, fülök, nem látjuk be miért volna szükségük före, s mivel vérök, mellök, szivök testjük sincs: legfeljebb egy pár lábat meg kezét volna szerencsénk ember gyanánt üdvözölni, s ilyen lények megjelenése még phantasiánkra is hűtőleg hatna; hagyjuk tehát a hold embereket a mik, s mi folytassuk tovább elmefuttatásunkat.

V. Mitevők leszünk a holdon?

Eszerint végkép le kell mondanunk az emberi társaságról ide fönn, s miután léghiánya miatt tökéletes süketségben szenvedünk, így használjuk föl legalább kezünket meg lábainkat, miután csak ők érezhetik némileg otthonosoknak magukat ezen különös helyen.

És ez pompáson sikerül.

Mindenekelőtt oly könnyűeknek érezzük magunkat, mikép inkább madarak, mint emberi lényeknek képzelhetjük becses személyünket, a holdfelületén hatszorta csekélyebb lévén a vonzás mint a földszinén. Tagjainkat eszerint mesés könnyúséggel emelhetjük, s ha lehetséges volna zenét előállítani — légüres helyen erről is le kell mondanunk — ugy oly tánczot, meg ugrándozást vihetnénk véghez, mely még a legügyesebb ballet-tánczosnét is a bibliai Loth asszony sorsára jutatná bámultában. Társaságunkból ki ott lenn a földön, egy ugrással az aszalon termett, most ép annyi erőlködés mellett 20 lábnyi magas dombra ugorhat föl.

festumhoz és nem akarja magát beolvasztani az unionista pártba, mely csak 13 szavazattal bír.

Ebből azt a következtetést vonja, hogy azon férfiak kik Lónyaival szerződtek, maguk részéről mindent ígértek, csak hogy az országgyűlés részükre megnyitassék.

Áttér ezután a lajtántuli országgyűlésre és azt mondja arról, hogy ott is megvan ingatva a magyar-német kiegyezés, mivel ott a lengyelek ellen szavaztak a trónbeszéd azon passusára, hol a választási törvény reformjáról van szó. Mert a lengyelek e kérdést elakarták különíteni a galicziai autonomiáról szóló kérdéstől; de ők elutasították. Ezért most a lengyelek makacsokodnak, minnek eredménye az lehet könnyen, hogy a németek — miután alig $\frac{2}{3}$ részből vannak az országgyűlésen, nem reformálhatják a választási törvényt, úgy a hogy előre hirdették, és e mellett akadályozva lesznek a parlament folytatásában.

E két körülmény felett örvendez az „Albina“, mondván, hogy az ily körülmények között nekünk elnyomottaknak reményeink nőnek, mert a nyilvános calamitások Magyar-Ausztriában a mi szövetségeseink.

Ugyancsak az „Albina“ 2 ik számában egy brassai levelező beszél az itteni testvérisülésről, erről szólván áttér Réthi ur működésére, és róla többek közt ezeket mondja: „Tett-e Réthi ur valami szolgálatot a testvérisülés által nekünk? Bizony nagyon sokat, mert együtt működve két vezérünkkel megbolondította a brassóiakat — minden lehető illúsiókba ringatván őket, mert burkoltan dolgozik a mi keresztyén ellenségeinkkel a görögökkel a czéltől, hogy azok részére egy levantei kereskedelmi akadémiát alapítson, melyben a magyar nyelv is bevitessék.

De bizony sokat tett még mióta közöttünk van. Alapított egy olyan magyar lapot, melyet itten minden magyar elengedhetlenül olvas, és ez által fölverte merev álmaiból és elnyomott politikai életéből a magyarságot, azt létének öntudatára hozta elannyira, hogyha biztos előre törekvésük nem fog lankadni, a kereskedelem és ipar terén a románok kezéből mindent ki fognak venni és magukat mindenben előnybe helyezik a más nemzetiségek fölött.

Illúsióival tovább ment ennél: bálokat rendezett magyarok és románok részére, a románokkal betanította saját nemzeti táncukat, és a magyarokkal a románokét.“

Bizony ez nagy boszorkányság! Vajjon a Czenket nem Réthi ur futta-e fel?

V e g y e s.

(Karnevál.) Szombaton január 27-ikén a helybeli román-nőegylet rendezi idei táncvigalmát — a szegény árvaleánykák javára, melyre az ügybarátok újból is tisztelettel meghívattak a rendező bizottmány által. Beléptijegyek a 1 fnt. 50 kr. kaphatók: M. A. László, Zeidner H. és Tucek Gábor uraknál. Karzati számozott helyekért jegyek csakis Demeter et Neffe urak váltó üzletében találhatók a 2 fnt. 50 kr.

(Bákrónika.) Mig országszerte tánczestély tánczestélyt érve, vigkedély között igyekeznek úgy városiak mint vidékiek e kurtúra szabott farsangot keresztül élni: addig mi sepsi-szent-györgyiek — szokásunk ellenére — némán mint a sir, midőn szinte agyon hallgatók magunkat: mégis valahára a helybeli lelkes fiatalság vissza gondolva régi jó szokására elhangoztatá a „vigadj magyar“-t, egy jelen év február hava 3-án a közös iskola részére „kézi munkák alapvagyona“ megalapítására tartandó zártkörű tánczvigalomra. Sepsi-szent-györgy január 23-án 1872.

H i r h a r a n g i.

(Az „Ostgrünze“) czimű német lap, melyet már ismertettünk, jövő hó elsején megfog jelenni. Ez értesítés — mellesleg legyen mondva — keserű labdac lesz városunkban sokaknak, hanem ki tudja a jövőt, nem válik vajon egészségükre?

(Bukások statisztikája.) (Meg kell jegyeznünk, hogy ez a kimutatás nem terjed ki a bukott képviselőjelöltekre és a ki nem nevezett bírói aspiransokra.) 1871-ben a magyar-osztrák monarchiában összesen 770 bukás történt, és pedig Magyarországon 326, a lajtántuli országokban 544. A főntebbii főösszeg következőleg oszlik fel: szorosan vett Magyarország 315, Erdély 2. Határörvidék 9, Alsóasztria 158, Felsőasztria 19, Stíría 22, Karinthia és Krajna 6, Istria, Görz és Triest 8, Tírol 32, Csehország 118, Morvaország 46, Szilézia 8, Galiczia 17, Bukovina 10. A 770 csüdesetből jut a kereskedő világra 495, az iparra 158, részvénytársulatokra 3. magánosokra 2, földbirtokosokra 23, közhivatalnokokra 4, katonákra 4 stb.

(Az egyévi önkéntesek) szolgálati idejének pontos megtartása tekintetében legközelebb külön szabály fog megállapítani a közös hadügyminiszterium által. Ez alkalommal egyszersmind azon orvosokra és gyógyszereszekre nézve, kik az egy évi önkéntes szolgálatot teljesítik, külön utasítás fog leérkezni, melynek értelmében azok nem úgy mind eddig, akármikor, hanem csak egyetemi tanulmányaik teljes befejezése után fogják idejüket leszolgá-

latni, minthogy ez egy a szolgálatnak, mint saját praxisuknak előnyére van.

(Thiers és miniszteriumának) lemondásáról szóló híreket, a legujabb táviratok megsemmisítik és határozottan azt állítják, hogy Thiers a beadott üzenetet maga és miniszteriumának nevében visszavette.

(Stilfried báró s több katolikus) kihallgatása Andrásy gróf külügyminiszternél. A „Vaterland“ szerint Stillfried báró azt fejtegette, hogy a pápa személyes biztonsága a vaticanban veszélyeztetve van s felvilágosítást kér azon intézkedésekről, melyeket a külügyminiszterium e tekintetben a katolikusok megnyugtására tett; Stillfried ur egyszersmind kijelenté, hogy a miniszter esetleges felvilágosításai a kath. casinóban közzé fognak tétetni. A gróf mindenekelőtt azt felelte, hogy egyáltalán be sem láthatja hogy a szent atya az egyház kormányzásában szabad nem lenne, midőn legujabban is harmincz új püspököt nevezett ki, kiknek elismerése az olasz kormány részéről oly módon történt, minőt ő — Andrásy gróf — soha meg nem engedett volna. Stillfried báró ezután saját és kísérei nevében kijelenté, hogy a hallottakból megnyugvást meríteni nem képes, s ezzel elhagyta a minisztert.

(Kolozsvárti) tíz jószívű hölgy igen erélyesen működik, hogy árvaleánykáknak szeretet házat állítsanak. A hölgyek, kik már felhívást intéztek a közönséghez következők: b. Bornemissa Ignáczné elnök, Szász Domokosné, b. Huszár Ádámné, Bán Istvánné, özv. Fejér Mártonné, b. Kemény Istvánné, Kovácsi Antalné, Korbuly Bogdánné, özvegy Kócsi Károlyné és Ürmösi Samuné.

(A Magyar- és Erdélyhonban) lakó összes lengyelek saját érdekükben fölkértek, hogy lehetőleg pontos lakcimeiket a „Tygodnik polski“ czimű lengyel hetilap szerkesztőségének Pesten, Posner-féle könyvnyomda, minél előbb beküldjék.“

(A francia) excelszárné Angliában eladta gyémántjait. A társulat. mely ez ékszereket 80,000 sterlingen megvette, azokat a Bondstreet Emanolben birálat végett közszemlére kitevé. A „Times“ az ékszereket részletesen leírja.

(Strike!) Jaj a bécsieknek. Ha még a pékek strikeolnak, az csak türehető, esznek krumplit, ha a suszterek szüntetik be a munkát, eljárhatnak meztláb, ha a szedők strikeolnak, az újságolvasás helyett csak elfecsegik az időt: de most, a midőn a serfőzőlegények strikeolnak, bizony bizony nem tudjuk, hogy fognak segíteni árpaléhoz hozza szokott torkuk epedésén. — A serfőzők egyetlen főzdét kivéve mindenütt strikeolnak Bécs körül, s addig nem is akarnak munkához nyulni, míg követeléseik kielégítve nem lesznek. 10 órai napi munkát s egészséges lakásokat, s 10 fnt. 50 kr., 12 frtnyi heti bért kívánnak. — Biztosan meg fogják kapni.

(A hírhedt Bogáthyról) a „Federatiunea“ újabb részleteket közöl. A nevezett lap ezeket írja: „Az az iparlovag, ki jelenleg Brassó város tömlöczében a hűvösön ül, három kormánytól huzott fizetést aljas kémkedéséért u. m. a magyar, román és török kormánytól. 1862-ik év körül Romániában működött, s azt mondják, hgy ő lötte le Cargiu Barbu minisztert, midőn ez az érsekség kapuja alatt Bikesen a rendőrigazgatóval együtt ment. Nálunk az absolutismus idejében a titkos rendőrség szintén vadászott egy Bogáthi után, ki Bécsben Latour grófot meggyilkolta. A magyar kormánynak rettentő felfedezéseket tett egy komplikált összeesküvésről, melynek factorai a Mocsonyi testvérek, Babes, Román Sándor, Baritiu és Axente volnának, egyszersmind jelentésében kiténtette azt is, hogy e férfiak nagyon veszedelmesek a magyar kormányra nézve. E névsor már birtokában volt gr. Péchy Manónak is, ki Lusignan görög spiontól nyerte. Egy más jelentést is találtak Bogáthiál a román kormányhoz intézve, szintén összeesküvésről. Szegény ördög még is hűvösbe jutott. Péchy grófnak egyébiránt meg van hagyva, hogy az elfogott Bogáthit csak szállíttassa át Romániába ott csináljanak vele a mit akarnak, de ennek nem igen akar eleget tenni a brassói politia, mert az iparlovag 3 féle utlevéllel s igazolvánnyal bír, török, magyar és románál; Baritiu pedig azon van, hogy Bogáthi ne adassék ki, valameddig ő (Baritiu) be nem bizonyítja, hogy Bogáthi csakugyan spion volt: még pedig a magyar kormány szolgálatában.“

A „Federatiunea“ rossz forásból vette azon értesülését hogy Bogáthi városunk tömlöczében van. Mint már egyszer röviden említettük Bogáthi innen Lugosra kísértetett, hol szabad lábra van bocsátva.

N y i l t - t é r.

Felkérés.

Már volt szerencsém e lapok hasábjain a n. e. közönséget általában értesíteni arról, hogy ügyvéd Kenyeres Adolf urtól irodáját f. évi jan. 1-én átvettem, s működésemet meg is kezdettem.

Jelen sorok által bátor vagyok minden egyes megbízót, — a kiknek nevezett ügyvéd urnál bárminő peres

ügye volt, — teljes tisztelettel felkérni, miszerint, méltóztassanak magukat velem pereik tovább folytathatása tekintetéből akár szóval, akár írásban minél előbb érintkezésbe tenni. —

Irodám ugyanazon helyiségben van, hol tisztelt elődömé volt.

Csiki Endre,

h. ügyvéd.

Közgazdaság.

A m. keleti vasut állása 1871-ben.

(P. N.) E vasúthálózat I. szakasza, azaz a 20.1 mértföldet tevő nagyvárad-kolozsvári vonal 1870. évi szept. 7-én adatott át a forgalomnak. A II. építészeti szakasznak, a gyulafehérvár, tövis-kocsárd marosvásárhelyi 14.7 mértföldet tevő vonalrész 1871. évi november 20-án adatott át a közlekedésnek; összesen megnyit e szerint 34.8 mértföld; a II. szakasz még hátralevő részén, t. i. a tövis-medgyes segesvári 13.1 mértföld hosszú vonalon a mostani téli idő daczára is erélyesen dolgoznak, úgy hogy a vonalszakasz megnyitása, ha kedvezőtlen körülmények közbe nem jönnek, az 1872. év május vagy június havában várható. A kis-kapus-nagy-szebeni mintegy 5.9 mértföldet tevő III. építészeti szakaszon szintén erélyesen foly a munkálódás; azonban helyenkint, különösen Vizakna körül még oly akadályokkal kell megküzdeni, hogy e szakasz megnyitása az 1872. év vége előtt alig várható. A IV. szakasz, mely egyrésztől Kolozsvártól Kocsárdig (a gyéres-tordai szárnyvonallal) másrésztől Segesvártól Brassóig mintegy 27 mértföld hosszúságban kiterjed, tekintve az itt előforduló vízvázlatokat, és az előforduló csuszós lejtékeket, a keleti vasut legnehezebb részét képezi. Tagadhatlan ugyan, hogy e szakaszon újabb idő óta nagyobb erélylyel dolgoznak, azonban a munka, itt még annyira hátra van, hogy e szakasz megnyitása egyelőre biztosan meg nem állapítható.

A keleti vasut összes hálózata körülbelül 80.8 mértföldet tesz, és az egyes vonalrészek engedély okmányszerü befejezési határidői a következők:

Nagyvárad-Kolozsvár 1869. évi decz. vége.

Gyulafehérvár-Tövis-Vásárhely és Tövis-Kiskapus Segesvár 1870. évi decz. 1-jé.

Kiskapus-Nagyszeben 1871. évi nov. 1-jé

Kolozsvár-Kocsárd (a gyéres tordai szárnyal) és Segesvár-Brassó 1872. évi oct. 1-jé.

A mint azonban az említettek szerint a kolozsvár-kocsárdi és gyulafehérvár-tövis-vásárhelyi vonalrészek kiépítése tetemesen elkészt, úgy a többi szakaszoknál hasonló hátramaradástól kell a dolgok jelen állása szerint tartani. —

Az eddig elkészült vonalrészek között eddig műszakilag felülvizsgáltatott a nagyvárad-kolozsvári vonalrész, de ez is csak részben történetelt, mennyiben ezen eljárás alkalmával a Báuffy-Hunyad és Egeres közt levő, és a vízvázlatstól áthaladó, mintegy 2 mértföldnyi része a Waring és Eckersley-féle volt fővállalat idejéből származó nagyobb mérvű hiányok miatt átvehető nem volt, de arra alkalmas állapotban az ott folyamatban levő pótmunkák daczára még most sincs.

A gyéres-tordai szárnyvonal azon nyomváltozás folytán létesül, mely az 1870. évi XLVII. törvényczikk által az eredeti megállapodáshoz képest engedélyeztetett. E szárny a keleti vasut összes hosszába be nem számítatik és állami kamatbiztosításban nem részesül.

A keleti vasúthálózatnak Brassón leendő folytatása és az óláh pályákhoz leendő csatlakozása iránt folynak a tanulmányok.

A nagyvárad közös pályaudvar al- és felépítményei készen vannak, épületeinek emelése pedig megfelelően halad. —

A gyulafehérvári pályaudvar közös használatá iránt a keleti és első pályavállalatok közt létrejött egység a kormány által jóváhagyatott.

Különben e társulat ügyei nemsokára ismét törvényhozási tárgyalás alá kerülnek.

Bécsi tőzsde és pénzek Brassóban Jan. 23.

	Pénz.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	72 90
„ „ „ „ papírban	62 90
1860-ki sorsj. kölcsön 100 fnt.	106 50
Nemzeti bank részvény	864 —
Hitelintézeti „	343 —
London	115 35
Ezüst	114 75
Napoleon'or	9 17
cs. k. arany	5 49
Lira	10 55
Magyar földteherm.	80 40
Bánati	78 75
Erdélyi	77 75
Porosz tallér	1 75
Ikesár	1 90
Rubel	1 88

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Ajánkozás.

Egy nő — ki a német és magyar nyelvet bírja alkalmazást keres mint nevelőnő vagy társalgónő helyben vagy szivesebben vidéken. 18 1-3
Értekezni lehet személyesen vagy levél által itten Brassóban, Bolonya 346 szám alatt.

ELADÓ BIRTOK.

Háromszéken Sepsi-Málnáson az Oltfolyama mellett a tuszádi fürdőtől más fél óra és Sepsi-Szt. György városától ugyan annyi távolságban magában a málnási fürdő helyiségben mindenütt bécpíthető 1600 □ ölet számítva egy holdra 8 hold területű, összesen 83 hold szántó és kaszáló helyet magában foglaló fekvő birtok, egy csinoson beépített curialis laktelekkel, több más a faluban lévő luczernás és más célra használható kertekkel, három zsellér telekkel, az ezen összes birtok után a még osztatlan községi erdőkből járandó 300 hold erdős területtel szabad kézből örök áron eladó.

A vétel árról, a fizetési határidőkről, valamint a birtok átvételéről értekezhetni levélben vagy személyesen S.-Szt.-Györgyön lakó országos ügyvéd — **Künle József** urnál. 19 1-3

Hirdetmény.

mely szerint közhírré teszem, miszerint:

gőz vagy vonó erőművek

u. m. cséplő- és aratógépek megindítására, kijavítására és összeállítására vállalkozom, vas-, réz- és famunka végrehajtásával. Értekezhetni **BODOLÁN VIRÁGH JÓZSEF** erőművészzel. 12. 3-3.

1170/1871.

14. 2-3.

Árlejtési hirdetmény.

A brassói m. kir. mérnöki hivatal irodájában 1872 évi Február hó 23-án délelőtti 9 órakor szóbeli kisebbitendő árlejtés fog következni építési helyreállításokról elkülönítve tartatni, és pedig:

- 1) Az Ojtozi ut 38²/₈ mértföld szakaszán létező 8. számú hid helyreállításáról; összeg 561 frt. — kr.
- 2) Az Ojtozi ut 42⁷/₈ — 43 mértföld szakaszán létező 48 számú hid helyreállításáról; összeg 3296 frt. — kr.
- 3) Az Ojtozi ut 43²/₈ — 44 mértföld szakaszán létező 52. számú hid helyreállításáról; összeg 828 frt. — kr.
- 4) Az Ojtozi ut 45²/₈ — 46 mértföld szakaszán létező 63. számú hid újbóli építéséről; összeg 1074 frt. — kr.
- 5) Az Ojtozi ut 44⁵/₈ — 45 mértföld szakaszában Kézdi-Vásárhely és Oroszfalu között levő hiányos ut helyreállításáról; összeg 4956 frt. 62 kr.
- 6) Az Ojtozi ut 45⁰/₈ — 46 mértföld szakaszán létező 60. számú hid helyreállításáról; összeg 480 frt. 82 kr.
- 7) Többféle használhatlan szerszámok eladásáról; összeg 20 frt. 46 kr.

A vállalkozni kívánók sziveskedjenek tehát fennvezett napon és órában, az 5% bánatpénzzel ellátva. a m. kir. mérnöki hivatal irodájában megjelenni, hol a közben is az árlejtés és építés szerződési iratok megtekintethetők. —

Szabályszerű írásbeli ajánlatok csak is a szóbeli árlejtés kezdetéig fogadhatnak el.

Brassó, 1872 évi január hó 10 én.

A m. kir. mérnöki hivataltól.

Dr. Popp J. G.

Anatherin szájvize

átalán elismert hatású szer, — mely képes a száj minden kellemetlen szagát — a melyet akár odvas fogak akár dohányzás okoz — a szájból eltávolítani.

Felülmulhatlan hatású beteg vagy könnyen vérző foghús, bármilyen fogfájás, foghús gyengülés és szakadozás ellen, kiváltképpen előhaladott korban az érzéket elősegíti.

Nagyon becses lógó fogaknál, mely bajban annyi skrofulosus szokott szenvedni, fogfájásnál melyet azzal képes enyhíteni.

Átalán a legjobb szer, mit fogtisztítótól, a fogak és foghús tisztán tartásául használni lehet.

Egy üveg ára 1 frt. 40 kr.

Dr. Popp J. G. Anatherin-fogkenőcse.

Ezen fogkenőcs egyike a legkellemebb fogtisztító szerekeknek, melyben semmiféle egészség ellenes anyag nem létezik; ásványos részei a fogzó mánczra hatnak a nélkül, hogy azt megtámadnák, egyéb alktrészei a zománcot és takhátyát fölfrísítik, a szájrészeket az etheri olajok hozzáadása által meglevenetik, a fogak fehérségét és tisztaságát nagyban előmozdítják.

Különösen ajánlható e kenőcs vizen és szárazon utazóknak egyaránt, mivel sem el nem önthető se mindennapi használat által el nem romlik.

13. Egy üveg ára 1 frt 22 kr. 2-2.

Az előpataki hajtó pezsgő-porok

magokban foglalják a híres előpataki gyógyforrások oldó vegyalkat részeit és ezen ásványvizek gyógyhatását fokozott mértékben bírják.

Különösen kitűnő hatása van e porok használatának a gyomorhurutban, gyomorgyöngeségben, étvágytalanságban, gyomorpuffadásban, emésztési gyöngeségben, gyomorgörcsben, zahában (tulságos gyomorsavany), vagy is az ugynevezett mellégésben; továbbá máj- és lép-daganatban, az epe rendetlen el- és kiválasztásában, epedugulás-sűrűség és epekövek ellen és az ezen állapotokból származó makacs sárgaságban, ugy nemkülönben a test akár mely szervének elnyálkásodásában, nehéz, lélekzés és szívdobogásban; a belek zsongtalanságban (erőtlenység) a szélkórban, altesti vérpangásban, kezdődő vízkórban, különösen pedig az aranyérben, a vese húgyhólyag és húgyeső hurutjaiban, vese- és húgykövek képződése ellen, az anyaméh idült takárjában és daganatában, fehér-folyásban, méhvérvérzésekrei hajlamban, szédülésben, fő- és mellhezi vértorlásban, makacs csuklásban, rásztkórban és méhszenyben (hypochondria és hysteria).

E porok nélkülözhetővé teszik az ingerlő hatású drasztikus hashajtó szereket. Hatásuk biztos, szelid és fájdalommentes, mivel alktrészei gyengén oldó, hűsítő és csilapító természetűek; ugyanazért huzomosabb ideig is veszély nélkül használhatók, — miről a bel- és külföld több orvosi és tudományos tekintélyei és számos beteget elismerő nyilatkozatokat küldöttek be. —

Ára egy 12 adagot tartalmazó doboznak használati utasítással 1 frt. o. é.

☞ **Kaphatók** e porok minden jelesb gyógyszertárban és minden jelentékenyebb ásvány és fűszerkereskedésben.

☞ **Főraktár** és szétküldési iroda Brassóban Száva Gerőnek a „koronához” címzet gyógyszertárában 4 5-0

Előfizetési felhívás

AZ „UDVARHELY” HIRLAPRA.

Miután szükségesnek mutatkozik oly közlöny megindítása, mely a székely központban jelenvén meg, innen a szélső határokig, sőt ha lehet még azokon túl is terjeszse a hazaszeretet és közművelődés áldásdús eszméit, nyújtson tért a szellemi találkozásokra s a közszellem helyes iránybani fejlesztésére: ily céloktól vezéreltetve megindítottuk szerény lapunkat, azon reményben, hogy az mindenütt kedvesen fogadott vendég leend a családnak.

Feladatunk az levén, hogy mostoha helyzetünk- és körülményeinknél fogva szívós kitartással a fokozatos közművelődést sajtó útján is elősegítsük: lapunknak nem lehet célja pártpolitikát üzni s kedélyeket háborgatni, hanem az erők egyesítése által a komoly és alapos művelődést terjesztve, a politikát, mint másodrendű tényezőt, független meggyőződéssel az igazság és tudomány alapján tekintetbe venni ugyan, de a szellemi és anyagi haladásnak mégis alárendelni.

Szerencsések valánk belmunkatársakkal városunk jelesebb erőt megnyerni, kik a jó ügy iránti méltánylatból szivesek voltak magukat folytonos közreműködésre lekötölni. Külmunkatársakul városunk és vidéki értelmisége szintén megígérte szellemi hozzájárulását; szabad remélnünk, hogy ügyes levelezőket is nyereendünk a távolabbi vidékekről lapunk számára. — A közlemények akár névvel vagy jeggyel, akár álnévvel vagy névtelenül tetszés szerint adhatók; csak a szerkesztőnek kell az író valódi nevét és állását tudnia.

Óhajtottunk volna lapunknak jeles szerkesztőt is nyerni; de a jelen átalakulási időben az illetők erre nem vállalkozhatván, kénytelen volt alulírt kiadó a szerkesztést is ideiglenesen magára vállalni; de mindenképp iparkodni fogunk e tisztnek is kielégítőleg megfelelni.

Ezek szerint már csak a t. közönségtől függ, hogy lapunkat anyagi tekintetben is kedvező helyzetbe juttassa, s így lehetőséget nyújtson arra, hogy nagyobb mérvben szerezhethvén meg a szellemi erőket, a lapot élénkebbé és élvezetesebbé tehesük, sőt nem sokára hetenként kétszer megjelenő lappá alakíthassuk át; miért is minél számosabb előfizetés beküldéséért esedezünk.

Az előfizetési díj egész évre 4, negyedévre 1 forint o. é. Ez jelen viszonyainkhoz aránylag oly csekély, hogy így csak tömeges pártolás mellett tartható fenn hirlapunk.

Ezért tisztelettel fordulunk a t. cz. községi eljáró (földbirtokos, lelkész, bíró, jegyző, tanító, gazdatiszt stb.) urakhoz, hogy lapunkat részint megrendelni, részint másoknak is ajánlani sziveskedjenek.

Gyűjtőknek minden öt előfizetett példányra a hatodikat ingyen küldjük, bárki nevére ezimezve; havonként legalább két tudósítást küldő levelezők tiszteletpéldányra, esetleg más jutalomra is számolhatnak.

Az előfizetési díjakat alulírt kiadó helyette t. Imrei János reáltanodai tanár ur veszi át s jegyzi be, (az alsó piacon özv. Hikmanné háza emeletében, a barátok templomával szemben); a fizetett összegekről e célra nyomtatott nyugták adatnak.

Akik postán küldik előfizetéseiket, méltóztassanak e célra postai utalványokat használni, melyek csak 5 krajczárba kerülnek és még rövid tudósítást is lehet rájuk írni.

Lapunk megjelenik egyelőre minden kedden délelben.

Kelt Székely-Udvarhelytől, 1872. jan. 12-iken.

Szombathy J. M. jogtudor,

15 3--3

az „Udvarhely” hirlap kiadótulajdonosa és ideiglenes szerkesztője.

Sz. 11490/71

7 3-3

Pályázat.

Az üresedésbe jött Törösvári várkapitánysági állomásnak betöltésére. a melylyel a városi pénztárból fizetendő 300 f évi fizetés, szabad szállás magában a Törösvári várban és 9 öl tüzelő fa van összekötve, ezennel pályázat nyitatik. Ezen a magyar kormány által betöltendő állomásra pályázni kívánók a fennebbiről avval értesítetnek, hogy az ebbéli kérelmeket, a melyekben okmányaikal ki lesz mutandó, hogy magyar születésűek, fedetlen előéletűek, és hogy az állami nyelvek ugyszintén a fennírt állomásra szükségelt előismereteknek tökéletes birtokában vannak, az 1872 évi februarius hó 12-éig az alírótt tanácsnál beadni siessenek.

Kelt Brassóban 1872 évi jan. hó 2-án.

A város és vidék tanácsa.

Hirdetmény.

Január 7-ikén elveszett egy 5/4 éves sárga szőrű közép nagyságu vizslakutya. Ismertető jegyei: a mel-lén egy gyöngye fejér folt, egy kevésé vágott farku, kurta szőrű és az ugynevezett kutya betegségből hátra maradt láb rángatásai vannak, a mely is legjobban a bal hátulsó és jobb első lábán vehető észre.

A megtalálója, vagy rá ösmerője jelentse magát azzal a tulajdonosnál, alsó ujtsza 439 szám alatt Brassóban; fáradozási díjja 10 frt. o. é.

8 3--3

Weber András építész.